

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 18 KATOWICE, DNIA 31 LIPCA 1945

Poz. TREŚĆ: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

234
ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1945 r.

w sprawie ustalenia cen detalicznych i hurtowych na artykuły żywnościowe reglamentowane.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 23 poz. 132 z dnia 14 lipca 1945 r.)

Na podstawie art. 3 pkt b) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49) zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ceny detaliczne i hurtowe na artykuły reglamentowane, wydawane ludności na karty żywnościowe lub w trybie urzędowych przydziałów. Wykaz artykułów i ich ceny podaje się w załączniku.

§ 2. Pobieranie cen wyższych, niż ustalone, będzie karane z mocy art. 11 pkt b) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komi-

tetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63).

§ 3. Ceny ustalone w załączniku nie stosują się do artykułów dopuszczonych do sprzedaży na wolnym rynku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
(—) Stanisław Janusz
II Wicepremier

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1945 (poz. 132).

Cennik na artykuły reglamentowane powszechnego użytku.

Nazwa artykułu	Cena hurtowa za 100 kg	Cena detaliczna za 1 kg
I. Przetwory zbożowe.	Zł	Zł
1. Chleb razowy	120.—	1,30
2. Mąka żytnia razowa 96%	80.—	0,90
3. Mąka żytnia pytlowa 70%	120.—	1,30
4. Mąka pszenna razowa 96%	112.—	1,20
5. Mąka pszenna 70%	128.—	1,40
6. Kasza manna	200.—	2,20
7. Kasza jęczmienna (pęcak) 73%	80.—	0,90
8. Kasza jęczmienna łamana 68%	92.—	1,—
9. Otręby żytnie 70% przemiału	30.—	0,35
10. Otręby pszenne	40.—	0,45
II. Strączkowe.		
11. Fasola biała i żółta	96.—	1,15
12. Fasola pstra	80.—	1,—
13. Groch żółty i zielony I gat.	112.—	1,30
14. Groch żółty i zielony II gat.	76.—	0,90
15. Soczewica	64.—	0,80
16. Bób	64.—	0,80
17. Groch mieszany	64.—	0,80
18. Groch pastewny (bobik, wyka jara i ozima, peluszka)	52.—	0,60
19. Łubin gorzki	40.—	0,50
20. Łubin słodki	72.—	0,90
III. Nabiał.		
21. Mleko pełne	86.— za 100 ltr	1,20 za 1 ltr
22. Mleko chude	40.— " " "	0,50 " " "
23. Masło	1450.—	16,—
24. Ser pełnotłusty	1450.—	16,—
25. Ser chudy	600.—	6,70
26. Twaróg	400.—	4,80
27. Śmietana	330.— za 100 ltr	4,— za 1 ltr
28. Jaja (w kilogramach)	2800.—	30,—
IV. Mięso i tłuszcze zwierzęce.		
29. Mięso wołowe pełnowart.	405.—	4,90
30. Mięso wołowe półwart.	203.—	2,40
31. Łój surowy pełnowart.	450.—	5,40
32. Łój surowy półwart.	225.—	2,70
33. Mięso cielęce pełnowart.	405.—	4,90
34. Mięso cielęce półwart.	203.—	2,40
35. Mięso wieprzowe pełnowart.	405.—	4,90
36. Mięso wieprzowe półwart.	203.—	2,40
37. Słonina pełnowartościowa	500.—	6,—
38. Słonina półwartościowa	250.—	3,—
V. Podroby.		
39. Wątroba i ozory	400.—	4,80
40. Serca i mózgi	200.—	2,40
41. Płuca, śledziona, flaki, głowizna i nogi	100.—	1,20
VI. Ryby słodkowodne.		
42. Szlachetne: łosoś, sandacz, pstrąg, węgorz, sieja	3600.—	46,80
43. Wybór I: karp ponad 500 gr i inne pg. rynk. zwycz.	1000.—	13,—
44. Wybór II.	750.—	9,80
45. Średnica	480.—	6,20
46. Drobnica	320.—	4,20

Nazwa artykułu	Cena hurtowa za 100 kg	Cena detaliczna za 1 kg
	Zł	Zł
VII. Inne.		
47. Cukier	500.—	6.—
48. Marmelada I gat. 50%	1000.—	15,—
49. Marmelada II gat. 30%	800.—	12,—
50. Olej rzepakowy nierafinowany	600.— za 100 kg	7,50 za 1 kg
51. Olej lniany nierafinowany	540.— „ „ „	6,90 „ „ „
52. Olej makowy nierafinowany	720.— „ „ „	8,70 „ „ „
53. Olej gorczyczny nierafinowany	670.— „ „ „	8,20 „ „ „
54. Olej konopny nierafinowany	630.— „ „ „	7,80 „ „ „
55. Kawa zbożowa	900.—	12,—
56. Kawa zbożowa mieszana	1200.—	15,—
57. Budyń	1000.—	14,—
58. Ocet	360.— za 100 ltr	5,— za 1 ltr
59. Zupy w kostkach	100.— za 100 sztuk	1,30 za 1 sztukę
60. Herbata	540.— za 1 kg	600,— za 1 kg
61. Bulion w płynie	9000.—	140,—
62. Bulion w kostkach	25.— za 100 sztuk	0,30 za 1 sztukę
63. Cukier waniliowy	100.— za 100 kopert	1,50 za 1 koperte
64. Cykoria	900.—	12,—
65. Miód naturalny	1000.—	14,—
66. Musztarda	1200.—	16,—
67. Proszki do pieczenia	100.— za 100 kopert	1,50 za 1 koperte
68. Landryny	1200.—	15,—
69. Cukierki	2400.—	30,—
70. Pulpa owocowa	1000.—	
71. Pulpa jarzynowa	300.—	
72. Pulpa rabarbarowa	400.—	

235

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1945 r.

w sprawie wykonania dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 23 poz. 135 z dnia 14 lipca 1945 r.)

Na podstawie art. 4 ust. (3) i 6 ust. (3) dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72);

b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(2) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekrecie rozumieć należy dekret z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).

Do art. 1.

§ 2. Nadzwyczajnemu podatkowi od wzbogacenia wojennego podlega wzbogacenie wojenne osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub siedzibę.

§ 3. Do wzbogacenia wojennego płatnika dolicza się wzbogacenie uzyskane na imię:

a) małżonka lub osoby pozostającej z płatnikiem w ciągu roku w faktycznej wspólności małżeńskiej,

b) krewnych zstępnych, jeśli płatnikowi służy prawo zarządzania lub użytkowania ich majątku, z którego wynika wzbogacenie wojenne,

c) innych osób, gdy zajdzie uzasadnione domniemanie, że osoby, na imię których został nabyty majątek, nie rozporządzały w chwili kupna środkami na nabycie posiadanego przez nich majątku i nabyły go za fundusze płatnika.

§ 4. W przypadku doliczenia do wzbogacenia wojennego płatnika wzbogacenia wojennego osób podstawionych (§ 3) te ostatnie nie podlegają w tym zakresie opodatkowaniu od wzbogacenia wojennego, lecz odpowiadają za podatek nabytym majątkiem.

Do art. 2 pkt 1)

§ 5. (1) Do wzbogacenia wojennego nie wlicza się spadków, legatów, darowizn i posagów pochodzących z majątku posiadanego w dniu 31 sierpnia 1939 r. przez spadkodawcę lub darczyńcę. Podlegają jednak podatkowi spadkobiercy i osoby obdarowane, o ile otrzymany przez nich majątek stanowił wzbogacenie wojenne spadkodawcy lub darczyńcy, a darczyńca lub spadkodawca nie został opodatkowany.

(2) Akty darowizny, dotyczące całości lub części majątku, podlegającego nadzwyczajnemu podatkowi od wzbogacenia wojennego, dokonane po wejściu w życie dekretu, nie zwalniają darczyńcy od zapłacenia podatku; poza tym ma tu zastosowanie przepis art. 9 ust. (1).

Do art. 2 pkt 5)

§ 6. Przedmioty majątkowe, posiadane przez płatnika przed 1 września 1939 r., szacuje się według ich wartości obiegowej na dzień 30 czerwca 1945 r.

Do art. 2 pkt 6)

§ 7. (1) Opodatkowaniu podlega różnica wartości majątku ruchomego, jak ruchomości domowych i innych przedmiotów, służących do osobistego użytku płatnika, ustalona drogą porównania stanu przedwojennego ze stanem na dzień 30 czerwca 1945 r., według wartości obiegowej majątku ruchomego na dzień 30 czerwca 1945.

(2) Jeżeli w toku akcji wymiarowej organy wymiarowe powezmą wiadomość o posiadaniu przez osoby, wymienione w § 2, majątku stanowiącego mienie opuszczone lub porzucone w rozumieniu ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97), powinny wezwać te osoby do przedłożenia decyzji Tymczasowego Zarządu Państwowego o przydzieleniu mienia na użytkowanie lub na własność. W braku takiej decyzji należy zawiadomić właściwy miejscowy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego. Z chwilą przydzielenia tego mienia przez T. Z. P. na własność stanowi ono wzboga-

cenie wojenne, jeżeli wartość jego przekracza normy, o których mowa w art. 2 pkt. 6.

Do art. 4.

§ 8. Nadwyżkę wartości majątku wynikłą dla osób fizycznych i spadków wakujących w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. określa się drogą ustalenia przeciętnej wartości obiegowej na dzień 30 czerwca 1945 r.:

a) przedmiotów majątkowych, nabytych przez płatnika w okresie od 31. 8. 1939 r. do 30. 6. 1945 r. (przykład 1 i 2),
b) przedmiotów majątkowych, nabytych w okresie od 31. VIII. 1939 r. do 30. VI. 1945 r. po potrąceniu wartości obiegowej przedmiotów sprzedanych w tymże okresie, o ile wpływy ze sprzedaży zostały istotnie zużyte na to nabycie (przykład 3).
c) przedmiotów majątkowych posiadanych przez płatnika w dniu 31. VIII. 1939 r. oraz posiadanych i w dniu 30. VI. 1945 r. — o ile wzbogacenie polega na powiększeniu lub ulepszeniu tychże przedmiotów majątkowych (przykład 4 i 5).

Przykład 1.

Płatnik posiadał:

w dniu 31. VIII. 1939 r.	w dniu 30. VI. 1945 r.
a) dom	a) dom i willę
b) przedsiębiorstwo	b) przedsiębiorstwo
	c) plac

Podstawę opodatkowania stanowi przeciętna wartość obiegowa willi i placu na dzień 30 czerwca 1945 r.

Przykład 2.

Płatnik posiadał:

w dniu 31. VIII. 1939 r.	w dniu 30. VI. 1945 r.
a) dom	a) plac (dom uległ spaleniu)
b) majątek ziemski	b) majątek ziemski objęty reformą rolną
c) przedsiębiorstwo handlowe	c) przedsiębiorstwo handlowe
	d) fabrykę

Podstawę opodatkowania stanowi przeciętna wartość obiegowa fabryki na dzień 30 czerwca 1945 r., przy czym od wartości fabryki płatnik nie może potrącić strat poniesionych na skutek spalenia się domu, jako posiadanego przed dniem 1 września 1939 r.

Przykład 3.

Płatnik posiadał:

w dniu 31. VIII. 1939 r.	w dniu 30. VI. 1945 r.
a) dom	a) — (sprzedał)
b) majątek ziemski	b) — (objęty reformą rolną)
c) przedsiębiorstwo handlowe	c) przedsiębiorstwo handlowe
	d) fabrykę

Podstawę opodatkowania stanowi przeciętna wartość obiegowa fabryki na dzień 30 czerwca 1945 r., przy czym od wartości obiegowej fabryki można odliczyć wartość obiegową domu, jeżeli został sprzedany na kupno fabryki. Obowiązek udowodnienia tego związku między kupnem fabryki a sprzedażą domu ciąży na płatniku. Jeżeli wartość fabryki i domu bilansują się, następuje zupełne zwolnienie od opodatkowania.

Przykład 4.

Płatnik posiadał:

w dniu 31. VIII. 1939 r.	w dniu 30. VI. 1945 r.
a) przedsiębiorstwo handlu detalicznego	a) przedsiębiorstwo handlu hurtowego
b) warsztat rzemieślniczy	b) fabrykę, powstałą z rozbudowanego warsztatu.

Płatnik zostanie opodatkowany od wzbogacenia wojennego, ujawniającego się w posiadaniu powiększonego przedsiębiorstwa handlowego i fabrycznego.

Wzrost wartości majątku na dzień 30. VI. 1945 r. ustalić należy przez odjęcie od wartości przedsiębiorstw posiadanych w dniu 30. VI. 1945 r. wartości tychże na dzień 31. VIII. 1939 r. według oceny na dzień 30. VI. 1945 r. Tę ostatnią można ustalić procentowo w stosunku do wartości przedsiębiorstw posiadanych w dniu 30. VI. 1945 r., np. przedsiębiorstwo handlu detalicznego odpowiada 30% wartości hurtowni, 70% zatem stanowi wzbogacenie wojenne.

Przykład 5.

Płatnik posiadał:

w dniu 31. VIII. 1939 r.	w dniu 30. VI. 1945 r.
przedsiębiorstwo handlu detalicznego	przedsiębiorstwo handlu detalicznego o zwiększonym remanencie towarów, ulepszonym urządzeniu itp.

Płatnik zostanie opodatkowany od wzbogacenia wojennego, ujawniającego się w posiadaniu ulepszonego przedsiębiorstwa.

Wartość tego wzbogacenia ustala się w analogiczny sposób jak w przykładzie 4.

§ 9. Za majątek osób fizycznych uważa się:

a) majątek nieruchomy, grunta, budynki, place niezabudowane,
b) przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i inne,
c) kapitały i należności, nie wyłączając zagranicznych (pieniądze, dewizy zagraniczne, akcje, obligacje i inne papiery wartościowe),
d) towary, surowce, narzędzia produkcji itp.,
e) ruchomości domowe i inne przedmioty, służące do osobistego użytku, oraz przedmioty z platyny, złota, srebra, drogie kamienie, samochody, powozy itp.,
f) wszelkie inne, nie wymienione wyżej, przedmioty majątkowe — po potrąceniu wszelkiego rodzaju długów i obciążeń.

§ 10. (1) Za wzbogacenie osiągnięte przez osoby wymienione w § 2 uważa się spłatę zobowiązań przedwojennych, zarówno zabezpieczonych hipotecznie, jak i wszelkiego innego rodzaju zobowiązań, chyba że płatnik udowodni, iż fundusze na spłatę czerpał z majątku posiadanego przed 1 września 1939 r.

(2) Nie uważa się za wzbogacenie spłat ratalnych, dokonanych w myśl z góry ustalonych planów amortyzacyjnych z tytułu kredytu długoterminowego.

§ 11. Jako wzbogacenie, wynikające ze spłaty zobowiązań, przyjmuje się 10-krotną sumę spłaconego zobowiązania przedwojennego.

§ 12. Wzbogacenie wojenne osób prawnych ustala się w trybie § 8 i 11 rozporządzenia niniejszego, bez względu na wysokość wykazanych księgami handlowymi zysków lub strat w okresie od 31 sierpnia 1939 r. do 30 czerwca 1945 r.

§ 13. (1) Wartość długów i obciążeń przedwojennych, zmniejszających majątek, określa się w sposób przewidziany w § 11.

(2) Wartość długów i obciążeń, zmniejszających majątek, a powstałych w okresie od 31 sierpnia 1939 r. do 30 czerwca 1945 r., oblicza się według ich wartości nominalnej zarówno u wierzyciela jak i dłużnika.

(3) Różnic kursowych, wynikających ze spadku wartości złotego w okresie okupacji, nie bierze się pod uwagę w przypadku spłaty długów i zwolnienia od obciążeń.

(4) Długów i obciążeń, zmniejszających majątek, a zaciągniętych po wejściu w życie dekretu, nie potrąca się od podstawy opodatkowania.

§ 14. Przeciętną wartość obiegową na dzień 30 czerwca 1945 r. przedmiotów majątkowych, wyszczególnionych w § 9, należy ustalić na podstawie oszacowania dokonanego przez biegłych.

§ 15. (1) Biegli szacują wartość przedmiotów majątkowych według przeciętnych cen wolnego rynku chyba, że rozporządzenie niniejsze inaczej stanowi.

(2) O ile na wolnym rynku nie dokonywa się transakcyj przedmiotami majątkowymi, np. gruntami, nieruchomościami budynkowymi, placami niezabudowanymi, przedsiębiorstwami przemysłowymi, handlowymi itd. za przeciętną cenę należy przyjąć wartość jaką przedmiot posiadał w końcu okresu, w którym transakcje takie jeszcze były dokonywane.

§ 16. (1) Biegłymi mogą być tylko osoby własnowolne, zasługujące na pełne zaufanie i posiadające potrzebne wiadomości zawodowe oraz znajomość stosunków miejscowych.

(2) Celem sporządzenia listy biegłych winien urząd skarbowy (rewizyjny), o ileby nie miał dostatecznych wiadomości o osobach, nadających się do sprawowania powyższej funkcji, zasięgnąć opinii organizacji samorządu gospodarczego (izb przemysłowo-handlowych, rolniczych, rzemieślniczych), Związku Samopomocy Chłopskiej, instytucyj kredytowych, organizacyj właścicieli domów itp. W tym celu urząd skarbowy (rewizyjny) wezwie powyższe instytucje i organizacje do przedstawienia w terminie 2 tygodni kandydatów na biegłych.

§ 17. Biegły za swe czynności może żądać zwrotu wydatków na koszty podróży oraz diet i wynagrodzenia za wykonaną pracę według zasad, podanych w art. 66 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 134 z 1936 r.) i §§ 53—60 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270).

Do art. 6.

§ 18. Właściwość miejscową dla wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego określa się według miejsca, w którym płatnik w dniu 30 czerwca 1945 r. miał siedzibę, miejsce zamieszkania albo w braku tychże — miejsce pobytu. Jeżeli płatnik nie ma w kraju siedziby, miejsca zamieszkania lub pobytu, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajdują się podlegające podatkowi przedmioty majątkowe. Poza tym mają tu zastosowanie przepisy art. 14 Ordynacji Podatkowej co do właściwości miejscowej dla wymiaru podatku dochodowego.

§ 19. (1) Nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego w stosunku do osób fizycznych i spadków wakujących wymierzają komisje obywatelskie.

(2) W każdym okręgu władzy podatkowej I instancji tworzy się jedną komisję złożoną z 12 członków i tyluż zastępców, powołanych z grona płatników podatków bezpośrednich.

(3) Przewodniczy komisji obywatelskiej naczelnik urzędu skarbowego.

(4) Dyrektor izby skarbowej mianuje na wniosek naczelnika urzędu skarbowego 6 członków i tyluż zastępców z grona płatników podatków bezpośrednich oraz powołuje 6 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów, przedstawionych z grona płatników podatków bezpośrednich w podwójnej ilości przez:

1) powiatowe rady narodowe (miejskie rady narodowe),
2) rady związków zawodowych (okręgowe i miejskie),
3) Związek Samopomocy Chłopskiej,
4) Izby rolnicze,
5) Izby przemysłowo-handlowe,
6) Izby rzemieślnicze,
7) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych.

(5) Jeżeli wspomniane organa, wezwane do przedstawienia list kandydatów, nie uczynią tego w 14-dniowym terminie, wówczas brakujących członków i ich zastępców zamianuje dyrektor izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego spośród płatników podatków bezpośrednich.

§ 20. Od orzeczenia komisji obywatelskiej służy zarówno płatnikowi jak i przewodniczącemu komisji obywatelskiej prawo odwołania do komisji odwoławczej przy Izbie skarbowej.

§ 21. (1) Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego oraz 24 członków i tyluż zastępców.

(2) Sposób powoływania oraz tryb postępowania komisji odwoławczej regulują odpowiednie przepisy Ordynacji Podatkowej z tym, że 12 członków i ich zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek dyrektora Izby z grona płatników podatków bezpośrednich oraz powołuje 12 członków i ich zastępców spośród kandydatów, przedstawionych za pośrednictwem Izby skarbowej z grona płatników podatków bezpośrednich w podwójnej ilości przez: 1) wojewódzkie rady narodowe (rady narodowe miast Warszawy i Łodzi), 2) rady związków zawodowych (okręgowe i miejskie), 3) Związek Samopomocy Chłopskiej, 4) izby rolnicze, 5) izby przemysłowo-handlowe, 6) Izby rzemieślnicze, 7) organizację właścicieli nieruchomości budynkowych, 8) organizacje samorządu wolnych zawodów (Rady adwokackie, Izby lekarskie).

§ 22. (1) Przewodniczący komisji obywatelskiej zwołuje komisję, kieruje jej czynnościami, wykonuje jej uchwały.

(2) Komisja obywatelska jest zdolna do powzięcia uchwał, jeżeli na posiedzeniu komisji oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecna przynajmniej połowa członków.

(3) Uchwały komisji zapadają większością głosów obecnych członków, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 23. Z obrad i uchwał komisji spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący i przynajmniej 2 spośród obecnych na posiedzeniu członków lub ich zastępców.

§ 24. W razie wątpliwości co do dokładności lub prawdziwości złożonych w terminie zeznań komisja obywatelska przedstawia je płatnikowi, żądając wyjaśnień, uzupełnień i dowodów pisemnych lub ustnych, jak również przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych.

§ 25. Stan majątku nie może być przyjęty odmiennie od podanego w zeznaniu złożonym w terminie, jeżeli przedtem nie wezwano płatnika do udzielenia wyjaśnień władzy, wymierzającej podatek.

§ 26. O ile jednak płatnik nie złoży w wyznaczonym terminie żądanych wyjaśnień lub o ile na konkretne zarzuty, przedstawione przez komisję przeciw danym wykazanym w zeznaniu, złoży wyjaśnienia niedostateczne, wówczas komisja przy ustalaniu i oszacowaniu majątku kieruje się danymi, jakimi rozporządza.

§ 27. Na podstawie zebranego materiału i przeprowadzonych obrad ustala komisja dla każdego płatnika różnicę w stanie majątku w okresie od 31 sierpnia 1939 r. do 30 czerwca 1945 r. oraz jej wartość i wymierza kwotę podatku, przypadającego według skali art. 5.

Do art. 7.

§ 28. Każdy jest zobowiązany na wezwanie władz lub komisji obywatelskiej udzielić jej w oznaczonym terminie wszelkich wyjaśnień i informacji w przedmiocie opodatkowania siebie i innych osób, przedłożyć wszelkie posiadane księgi handlowe i gospodarcze bądź dokumenty i zapiski oraz zeznawać jako świadek na ściśle określone okoliczności.

§ 29. (1) Do składania zeznań do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne, prawne i spadki wakujące, które w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r.:

1. nabyły własność:
   a) gruntu,
   b) budynku,
   c) placu niezabudowanego,
   d) przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub innego,
   e) towarów, surowców, narzędzi produkcji itp.,
   f) kapitałów i należności,
   g) ruchomości domowych i innych przedmiotów, służących do osobistego użytku,
   h) wszelkich innych nie wymienionych wyżej przedmiotów majątkowych,
2. spłaciły zobowiązania przedwojenne.

(2) Osoby, które nabyły wyłącznie własność przedmiotów, wymienionych w ust. (1) pkt 1) lit g), zobowiązane są do składania zeznań w tych tylko przypadkach, w których wartość obiegowa tych przedmiotów na dzień 30 czerwca 1945 r. przekracza kwotę 100.000 złotych.

(3) Do złożenia zeznania zobowiązane są również te osoby, które w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. powiększyły lub ulepszyły posiadane przed 1 września 1939 r. przedmioty majątkowe.

(4) Poza tym do złożenia zeznania obowiązane są wszystkie inne osoby, jeżeli zostały do tego wezwane przez organa wymiarowe.

§ 30. Zeznania składają osoby fizyczne, spadki wakujące i osoby prawne na formularzu (wzór Nr 1) — w terminie do dnia 15 sierpnia 1945 r.

Do art. 9.

§ 31. Przepis art. 9 ust. (1) stosuje się do aktów zbycia, zawartych po wejściu w życie dekretu. To samo odnosi się i do postanowień art. 9 ust. (2).

Do art. 10 ust. (1).

§ 32. Nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego płatny jest jednorazowo w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu (wzór Nr 2).

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

Załącznik Nr 1 do § 30 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. (poz. 135).

Zeznanie do wymiaru nadwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego
dla osób fizycznych, prawnych oraz spadków wakujących.

Nazwisko (Nazwa osoby prawnej) ....

Imię ....

Adres lub siedziba zarządu
w dniu 30. VI. 1945 r.

Datownik Urzędu Skarbowego

Zawód lub zajęcie
(Rodzaj przedsiębiorstwa przy osobach prawnych)

Czy są prowadzone księgi prawidłowe — gospodarcze

Źródła dochodu objęte księgami:

A. Części składowe majątku:

	wg. stanu na 31. VIII. 1939 r.		wg. stanu na 30. VI. 1945 r.		
	Miejsce położenia (dokładny adres, ew. numer i oznaczenie hipoteczne)	Ogólny obszar gruntów, placów, wielkość domu, rodzaj przeds., kapitałów, ruchomości	Miejsce położenia (dokładny adres, ew. numer i oznaczenie hipoteczne)	Ogólny obszar gruntów, placów, wielkość domu, rodzaj przeds., kapitałów, ruchomości	Data nabycia po dniu 31. VIII. 1939 r.
1) grunta					
2) budynki					
3) place niezabudowane . .					
4) przedsiębiorstwa handlodlowe, przemysłowe i in.					
5) towary, surowce, narzędzia produkcji itp. . . .					
6) kapitały i należności . .					
7) ruchomości domowe i inne przedmioty, służące do osobistego użytku . . .					
8) wszelkie inne przedmioty majątkowe nie wymienione wyżej					

B. Wysokość długów i ciężarów, które majątek obciążają

C. Spłacone zobowiązania przedwojenne
a) rodzaj długu
b) data spłaty
c) nazwisko i adres wierzyciela
d) suma

D. Bliższe opisanie przedmiotów majątkowych (A)

Do pkt 1) — należy podać rodzaj gruntów, ich obszar, wielkość posiadanego inwentarza żywego i martwego, rodzaj budynków i t. p.
„ 2) — wielkość i rodzaj budynków,
„ 3) — wielkość placów, ich położene (np. narożny),
Do pkt 4) — opis przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i innych, rodzaj i ilość maszyn, towarów, surowców, urządzenia, środków przewozowych i t. p.,
„ 5) — rodzaj i ilość surowców, towarów, narzędzi produkcji, będących w posiadaniu osób, nie prowadzących przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych,
„ 6) — ilość i rodzaj kapitałów i należności, nie wyłączając zagranicznych (pieniądze, dewizy zagraniczne, akcje, obligacje i inne papiery wartościowe),
„ 7) — rodzaj i ilość ruchomości domowych (meble, odzież, dywany, porcelana, obrazy itp.) oraz rodzaj i ilość innych przedmiotów służących do osobistego użytku płatnika (przedmioty z platyny, złota, srebra i drogich kamieni, konie wyjazdowe i wierzchowe itd.),
„ 8) — rodzaj i ilość wszelkich innych przedmiotów majątkowych, nie wymienionych wyżej.

E. Przedmioty majątkowe, wykazane wyżej, obejmują również majątek małżonka, krewnych zstępnych oraz innych osób, na imię których został nabyty majątek, a mianowicie:

Uwagi płatnika:
Zeznanie sporządziłem według swojej najlepszej wiedzy i sumienia.
Treść poniższych objaśnień oraz wyciągów z dekretu jest mi znana.

.... dnia.. *podpis*...

OBJAŚNIENIA.

1) Do złożenia zeznania obowiązane są osoby, które w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. nabyły części składowe majątku, powiększyły lub ulepszyły posiadany już przed 1 września 1939 r. majątek, spłaciły zobowiązania przedwojenne.
2) W punkcie D. zeznania należy bliżej opisać posiadane części składowe majątku, przy czym jednak należy szczegółowo opisać obiekty, które płatnik nabył (uzyskał) w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. Majątek, który płatnik posiadał przed 1 września 1939 r. i obecnie posiada, można opisać ogólnie z wyjątkiem tych części, które płatnik powiększył lub ulepszył w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r., które to części należy opisać szczegółowo.

Art. 11 dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego.

„ (1) Kto nie stosuje się do wezwań władz skarbowych, komisji obywatelskiej lub komisji odwoławczej, nie składa zeznania do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego odmawia złożenia wyjaśnień lub w inny sposób usiłuje utrudnić lub udaremnić czynności władz skarbowych komisji obywatelskiej lub komisji odwoławczej, poprzedzające wymiar nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, ulegnie karze grzywny do 200.000 złotych.

(2) W razie niemożności ściągnięcia grzywny ulega ona zamianie na pracę przymusową lub areszt do lat 3-ch.

(3) W przypadku świadomego zatajenia lub usiłowania zatajenia swego wzbogacenia wojennego ponadto całe wzbogacenie wojenne może ulec przepadkowi."

Załącznik Nr 2 do § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. (poz. 135).

Pieczęć Urzędu

Nakaz płatniczy na nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego

Nr.............................. (Rej. wym.)
Nr.............................. (Ks. bierczej) (konto)

Nazwisko, imię (firma)

Miejsce zamieszkania lub siedziba

Ogólna suma ustalonego wzbogacenia wojennego (nadwyżka wartości majątku) . . . . zł.............................. Podatek zł..............................

dnia..............................
Pieczęć władzy wymiarowej

OBJAŚNIENIE.

1) Podatek wymierzono na zasadzie art. 5 ust. (2) dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).
2) Przypadająca należność płatna jest jednorazowo w terminie dni 30 licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu (art. 10 ust. (1) dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego).
3) Niezapłacenie podatku wymierzonego w ostatecznym toku instancji pociąga za sobą przepadek opodatkowanego mienia na rzecz Skarbu Państwa (art. 10 ust. (2) dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego).
4) W postępowaniu wymiarowym stosowano przepisy dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. w sprawie wykonania tegoż dekretu, ordynacji podatkowej oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej.
5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania do instancji odwoławczej (od orzeczenia komisji obywatelskiej — do komisji odwoławczej, od wymiarów zaś dokonanych przez urzędy rewizyjne — do izby skarbowej) za pośrednictwem władzy wymiarowej w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w przepisanym terminie ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tegoż.

Pieczęć Urzędu

Dowód doręczenia nakazu płatniczego na nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego

Nr.............................. (Rej. wym.)
Nr.............................. (Ks. bierczej) (konto)

Nazwisko, imię (firma)

Miejsce zamieszkania lub siedziba

Doręczono: Dnia.. 1945 r.

Nakaz płatniczy otrzymałem:

(podpis) *(podpis)*

236

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 lipca 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia z dnia 1 października 1944 r. w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 23 poz. 136 z dnia 14 lipca 1945 r.)

Na podstawie art. 9 i art. 4 ust. (5) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1. W §§ 1 i 3 rozporządzenia Kierownika Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia z dnia 1 października 1944 r. w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 34) zamiast słów „w dzienniku „Rzeczpospolita" wstawia się słowa „w Monitorze Polskim".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1945 r.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Feliks Mantel.

237

ZARZĄDZENIE

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 24 maja 1945 r.

o przejęciu uprawnień i obowiązków w zakresie pomiarów przez organa podległe Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 8, poz. 35 z dnia 15 czerwca 1945 r.)

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58, rok 1945) zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelkie uprawnienia i obowiązki, objęte zakresem działania Głównego Urzędu Pomiarów Kraju art. 3 dekretu na wstępie wymienionego, a wchodzące dotychczas w zakres działania urzędów określonych w §§ 2 i 3, przechodzą na odpowiednie organa podległe Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju, t. j. wojewódzkie i miejskie wydziały pomiarów oraz powiatowe referaty pomiarów, lub miejskie biura pomiarów.

§ 2. Na wojewódzkie i miejskie wydziały pomiarów przechodzą określone w § 1 obowiązki i uprawnienia:

a) wydziałów komunikacyjno-budowlanych urzędów wojewódzkich,
b) Dyrekcji Lasów Państwowych,
c) Okręgowych Urzędów Górniczych,
d) Wojewódzkich Komisji Klasyfikacyjnych, oraz
e) oddziałów katastru (4.II.0.6.) przy wydziałach Izb Skarbowych.

§ 3. Na referaty pomiarów przy Starostwach Powiatowych lub biura pomiarów przy Zarządach Miejskich przechodzą określone w § 1 obowiązki i uprawnienia:

a) Powiatowych Komisji Klasyfikacyjnych,
b) Urzędów Skarbowych,
c) organów pomiarowych lub pomiarowo-regulacyjnych b. Wydziałów Powiatowych i Zarządów Miejskich.

§ 4.

a) Zatrudnieni w urzędach wymienionych w §§ 2 i 3 urzędnicy i niżsi funkcjonariusze państwowi lub samorządowi, oraz pracownicy kontraktowi, z którymi do dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego nie rozwiązano stosunku służbowego, przechodzą do służby we właściwych Urzędach Wojewódzkich, Powiatowych lub Zarządach Miejskich.
b) Archiwa miernicze oraz materiały pomiarowe, inwentarz techniczny i gospodarczy organów wymienionych w §§ 2 i 3, przechodzą do odpowiednich wydziałów pomiarów Urzędów Wojewódzkich, referatów pomiarów przy Starostwach Powiatowych, lub Biur Pomiarów przy Zarządach Miejskich.

Przekazanie winno być dokonane protokółami zdawczo-odbiorczymi delegatom, wyznaczonym przez właściwego terytorialnie wojewodę, a dla m. st. Warszawy i m. Łodzi przez Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

238

OBWIESZCZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 czerwca 1945 r.

w sprawie przedłożenia list kandydatów na członków tymczasowych rad Ubezpieczalni Społecznych w Bydgoszczy, Chorzowie, Katowicach, Krośnie, Pabianicach, Radomiu, Rybniku, Tarnowskich Górach i Włocławku.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 10, poz. 43, z dnia 2 lipca 1945 r.).

Na podstawie § 1 rozporządzenia Kierownika Resortu Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 34) — wzywa się czynne w okręgach niżej wymienionych Ubezpieczalni Społecznych organizacje zawodowe robotników i pracowników umysłowych oraz izby przemysłowo-handlowe i organizacje zawodowe pracodawców w przemyśle i handlu, tudzież zarządy przedsiębiorstw instytucyj państwowych i samorządowych, nie należących do stowarzyszeń zawodowych pracodawców — aby w terminie 21 dni, licząc od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia w Monitorze Polskim, przedstawiły Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej, Departament Ubezpieczeń Społecznych (Warszawa, ul. Wileńska 2/4) listy kandydatów na członków i zastępców członków tymczasowych rad niżej wymienionych Ubezpieczalni Społecznych:

Siedziba Ubezpieczalni Społecznej	OKRĘG	Ilość członk. Tymczas. Rady
Bydgoszcz	pow. bydgoski, chojnicki, szubiński, sępoliński, wyrzyski, tucholski, m. Bydgoszcz	18
Chorzów	m. Chorzów Wielki (I, II, III) oraz gminy wiejskie z pow. katowickiego: Bielszowice, Bykowina, Chropaczów, Godula, Halemba, Kończyce, Lipiny, Łagiewniki, Makoszowy, Nowy Bytom, Nowa Wieś, Orzegów, Pawłów, Ruda, Świętochłowice	18
Katowice	M. Katowice, Mysłowice, Siemianowice Śl., gminy wiejskie pow. katowickiego: Bańgów, Brzezinka, Brzęczkowice, Dąbrówka Mała, Janów. Kłodnica, Kochłowice, Michałkowice, Panewnik, Piotrowice, Przełajka, Szopienice, Wełnowiec	27
Krosno	pow. krośnieński, brzozowski, sanocki, leski	18
Pabianice	pow. łaski, sieradzki	18
Radom	pow. radomski, korzecki, kozienicki, m. Radom	18
Rybnik	m. Rybnik, Wodzisław Śl., Żory, Pszczyna, Bieruń Stary, Mikołów, gminy wiejskie pow. rybnickiego i pszczyńskiego	18
Tarnowskie Góry . . .	m. Tarnowskie Góry	18
Włocławek	pow. włocławski, nieszawski, lipnowski	18

Kandydaci winni odpowiadać wymogom § 5, a listy kandydatów — przepisom §§ 4, 5 i 7 wspomnianego rozporządzenia.

Organizacje zawodowe pracowników złożyć mogą wspólną listę. To samo dotyczy organizacji pracodawców.

w/z Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Dr E. Giebartowski,

Podsekretarz Stanu.

239

Nr Wet. III. D/5/954/45

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 10 lipca 1945 r.

w przedmiocie kontroli i badania mięsa wprowadzonego do miast posiadających rzeźnie publiczne oraz dozoru nad mięsem i przetworami mięsnymi na całym obszarze Województwa.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 361) i §§ 39, 40 i 41 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) oraz na zasadzie postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) i dot. rozporządzeń wykonawczych Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 495) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643) zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelkie transporty mięsa niezależnie od ich wagi, wprowadzane w jakikolwiek sposób a przeznaczone do obrotu na obszar miast posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badania wykonują wyłącznie lekarze weterynaryjni winny być niezwłocznie dostarczone do wyznaczonej przez zarząd miasta stacji kontroli sanitarnej celem sprawdzenia, czy mięso wprowadzone jest zaopatrzone w odpowiednie świadectwa, o ile zaś chodzi o mięso świń, że jest również badane i wolne od włośni — oraz celem sprawdzenia oznakowania mięsa.

§ 2. Mięso, co do którego w myśl § 1 sprawdzono, że zostało urzędowo zbadane i oznakowane w miejscu uboju przez oglądacza mięsa, a nie przez lekarza weterynaryjnego, podlega ponownemu badaniu w miejskiej stacji kontroli sanitarnej przez lekarzy weterynaryjnych.

§ 3. Mięso i przetwory mięsne, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia wogóle, muszą odpowiadać wszystkim weterynaryjnym przepisom dla mięsa i przetworów mięsnych zdatnych do spożycia dla ludzi.

Wymienione artykuły podlegają stałemu dozorowi organom dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku władz administracji ogólnej i władz komunalnych.

§ 4. Sprzedaż lub inny obieg do spożycia mięsa zanieczyszczonego, zepsutego, spleśniałego o barwie, zapachu i smaku nienormalnym, barwionego, nadmuchanego powietrzem, siekanego i mielonego jest wzbroniona. Sprzedaż mięsa (słoniny) siekanego i mielonego jest dopuszczalna tylko, jeżeli mięso (słonina) zostanie zmielone i zsiekane na żądanie i w obecności kupującego.

§ 5. Wzbroniona jest również sprzedaż mięsa na targach i rynkach w straganach otwartych i w handlu obnośnym, jako też handel okrężny wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi na ulicach, podwórzach i po domach oraz handel tymi produktami na targowiskach, rynkach i straganach.

§ 6. Mięsa uznanego za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe nie wolno bezwarunkowo przerabiać dla celu spożycia. Wędliny i inny wyroby wędliniarskie mogą być wyrabiane tylko z mięsa pełnowartościowego.

§ 7. Jelita, pęcherze i żołądki przeznaczone na powłoki wędlin do sprzedaży lub innego wprowadzenia w obieg winny być dokładnie oczyszczone i wyszlamowane.

Oczyszczanie i szlamowanie może odbywać się jedynie w szlamiarniach urządzonych odpowiednio przy rzeźniach.

§ 8. Wszystkie ubikacje rzeźnicze, w szczególności miejsca sprzedaży mięsa (składy), warsztaty i wytwórnie wędliniarskie, jak również naczynia i przyrządy używane przy wyrobie przetworów mięsnych oraz wozy służące do przewożenia mięsa i wędlin, winny być stale utrzymywane w należytej czystości. W szczególności należy w porze letniej bezwzględnie zabezpieczyć towar przed muchami, a kloce codziennie skrobać i posypywać warstwą soli. Wozy do przewożenia mięsa powinny być urządzone ściśle według postanowień §§ 15 i 37 ust. 2 powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej. Przede wszystkim winny być kryte — zaopatrzone w trwałe pokrywy i tak zamknięte, aby mięso nie było wystawione na zanieczyszczenie; nie mogą być one używane do żadnych innych celów.

Personel zatrudniony przy sprzedaży i wyrobie przetworów mięsnych powinien nosić białe czapki i czyste białe fartuchy.

§ 9. Powiatowe władze administracji ogólnej oraz zarządy miejskie powinny niezwłocznie ustanowić organa przewidziane do wykonywania dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku w powołanym rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 495) oraz przeprowadzać ten dozór w całej pełni i ściśle według postanowień wspomnianych powyżej rozporządzeń.

§ 10. Na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem ponownego badania (§ 2) zarządy miast mają prawo pobierać od posiadaczy mięsa opłaty, które nie mogą być wyższe od opłat ustalonych na pokrycie kosztów urzędowego badania w danej rzeźni miejskiej. Za wykonanie natomiast czynności w § 1 zarządzenia nie mogą być pobierane żadne opłaty od posiadaczy mięsa.

§ 11. Przekroczenia postanowień §§ 1 i 2 niniejszego zarządzenia karane będą w myśl art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 361), przekroczenia zaś postanowień §§ 3-8 w myśl postanowień rozdziału III rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

§ 12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim Śląsko-Dąbrowskim.

W o j e w o d a :
w/z (—) *Ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda

240
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 25 lipca 1945 r.
w sprawie zgłaszania stanu zatrudnienia.

Wszystkie bez wyjątku zakłady przemysłowe (fabryczne i rzemieślnicze) mające siedzibę w Województwie Śląsko-Dąbrowskim, obowiązane są przesyłać Władzom Przemysłowym w dniu 1 i 15 każdego miesiąca dane o stanie zatrudnienia według listy płacy z ostatniego dnia poprzedniego tygodnia, a mianowicie zakłady fabryczne do Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach (gmach Województwa), a zakłady rzemieślnicze do Referatów Przemysłowych przy Starostwach Powiatowych względnie Grodzkich.

Do powyższych zgłoszeń, które winny być dostarczone w 3 egzemplarzach, należy posługiwać się wzorem, który można otrzymać we właściwym Urzędzie Przemysłowym I instancji.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski:
w/z (—) *Wengierow,* II. Wicewojewoda

241
WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. czyn.: Pra. III/7-1/45 Katowice, 20 czerwca 1945.

OKÓLNIK Nr 93.

Obyw. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast z wyjątkiem powiatów bielskiego, cieszyńskiego, będzińskiego i zawierciańskiego oraz prezydenta miasta Sosnowca
w sprawie opłat administracyjnych od czynności Urzędu Stanu Cywilnego.

W miejsce taryfy opłat ustalonej w postaci załącznika do ustawy z roku 1875 o urzędowym stwierdzaniu stanu osobowego ustalam z mocą natychmiastową następującą nową taryfę:

1. Wypisanie dokumentu urodzenia, ślubu i zgonów — pełny format . . . . zł 10.00
1a. Wypisanie dokumentu urodzenia, ślubu i zgonów — mały format . . . . zł 5.00
2. Wgląd do rejestrów od każdego rocznika . zł 1.00
3. Wystawienie pamiętnika rodowego . . . zł 10.00
4. Za każdy wpis urodzenia lub zgonu do pamiętnika . . . . zł 2.00
5. Sporządzenie odpisów z metryk znajdujących się w zbiorowych aktach ślubu:
   jednostronne . . . . zł 5.00
   dwustronne . . . . zł 10.00
6. Spisanie protokołu zapowiedzi do zawarcia związku małżeńskiego . . . . zł 10.00
7. Poświadczenie zapowiedzi . . . . zł 5.00
8. Protokół o skrócenie terminu zapowiedzi wzgl. zaniechanie od ogłoszenia . . . . . zł 15.00
9. Upoważnienie do udzielenia ślubu przez innego urzędnika stanu cywilnego (delegacje) zł 10.00
9a. Inne poświadczenia (zaświadczenia w miejsce przysięgi itp.) . . . . zł 10.00
10. Upoważnienie jednego z narzeczonych do wniesienia zapowiedzi . . . . zł 10.00

Wszystkie te opłaty wpływają do kasy gminnej.

Ustalanie opłat, o których tu mowa, w drodze uchwał organów gminnych niema podstawy prawnej.

Poza tym w myśl art. 155 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 27. 8. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404) na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny poniem., wyciągi i świadectwa z akt stanu cywilnego podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1.— zł od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

W o j e w o d a:
w/z (—) *ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda

242
WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr J. S. 61/45 Katowice, dnia 22 czerwca 1945 r.

OKÓLNIK Nr 101

Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych.
w sprawie statystyki strat osobowych.

W związku z akcją przeprowadzaną przez Ministerstwo Administracji Publicznej, mającej na celu zebranie materiału szacunkowego strat w ludziach poniesionych podczas okupacji polecam w terminach określonych w załączonej instrukcji Ministerstwa Administracji Publicznej wypełnić przesłany formularz.

Zebranie danych z poszczególnych gmin sporządzą Referaty dla rejestracji szkód wojennych przy Zarządach Gminnych. Zestawienia powiatowe sporządzą Referaty szkód wojennych przy Starostwach i prześlą je do Inspektoratu Szkód Wojennych.

Terminy podane w instrukcji Ministerstwa muszą być dotrzymane i żadna prolongata nie jest możliwa.

Załączam zarządzenie Ministerstwa Administracji Publicznej z 9 czerwca 1945 r. wraz z załącznikiem i instrukcją.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski:
w/z. (—) *ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda.

Ministerstwo Administracji Publicznej
Departament Organizacyjny Warszawa, d. 9. 6. 1945
L. I. Og. 7894/45
Statystyka strat osobowych Do
Ob. Wojewodów (wszystkich), Prezydenta m. st. Warszawy i Prezydenta m. Łodzi.

Jako uzupełnienie akcji indywidualnej rejestracji szkód przeprowadzanej przez Biuro Odszkodowań Wojennych

przy Prezydium Rady Ministrów (Pismo Min. Adm. Publ. z 12. 6. br. L. 3862 I. Og.) okazuje się koniecznym zebranie materiału szacunkowego strat w ludziach przez zbiorowe ujęcie tych danych z urzędu.

Będzie to środkiem pomocniczym dla kontroli stopnia nasilenia szkód indywidualnych i stanowić będzie orientacyjne dane szacunkowe do chwili uzyskania pełnego materiału cyfrowego, jak również będzie uzupełnieniem tego materiału w licznych wypadkach braku bezpośrednio poszkodowanych względnie ich rodzin i wynikającej stąd niemożności indywidualnego zgłoszenia szkód.

Ministerstwo załącza instrukcję i wzór kwestionariusza do wypełnienia go przez poszczególne zarządy gminne (zarządy miejskie).

Zaznacza się, że akcja ta winna być przeprowadzona możliwie szybko ze szczególnym uwzględnieniem ludności totalnie wymordowanej, co do której indywidualne zgłoszenia nie nastąpią. Jest ona zatem odrębna i niezależna od indywidualnej rejestracji szkód wojennych (w której uwzględniono również szkody osobowe), odbywającej się na podstawie wniosków osób poszkodowanych.

Obydwie akcje winny być przez zarządy gminne (zarządy miejskie) traktowane jako niezależne od siebie i nie mogą być ze sobą łączone.

Terminy i sposób przedłożenia materiałów zawiera instrukcja.

(—) Mgr Z. Sznek,
Dyrektor Departamentu

Załącznik do pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dn. 9. 6. 1945 r. L. dz. I. Og. 7894/45.

INSTRUKCJA
w sprawie cyfrowej rejestracji szkód dokonywanej z urzędu.

1. Rejestracja dotyczy strat w ludziach, statystyki osadzonych w więzieniach, obozach koncentracyjnych, wywiezionych na roboty przymusowe, wysiedlonych itp.

2. *Cyfrowy* materiał należy ująć w kwestionariuszu według załączonego wzoru z podziałem na 5 grup, a mianowicie:

Grupa I. Obywatele polscy i przynależni do narodu polskiego (ostatnia kategoria znajduje się przede wszystkim na terenie ziem zachodnich, nowoprzyłączonych do Państwa Polskiego), zarówno należący do Polskich Sił Zbrojnych, jak i cywilni bez różnicy płci i wieku, którzy w czasie wojny:

1) polegli w działaniach wojennych,
2) zostali zamordowani na podstawie zarządzeń władz niemieckich, oraz przez żołnierzy niemieckich, względnie sprzymierzonych z niemcami, lub przez osoby cywilne narodowości niemieckiej lub wogóle przez osoby stojące w służbie niemieckiej, a także przez ukraińskie bandy dywersyjne, grasujące na Wołyniu, w Małopolsce Wschodniej itd.;
3) zmarli w więzieniach, obozach koncentracyjnych, obozach karnych i wszelkich innych obozach i miejscach odosobnienia, za wyjątkiem obozów jeńców wojennych;
4) zmarli na robotach przymusowych w Niemczech lub innych państwach okupowanych przez Niemcy, wzgl. na terenach polskich przyłączonych podczas okupacji do Niemiec, względnie na obszarze t. zw. Generalnego Gubernatorstwa (rejestracji powyższej nie podlegają osoby, które udały się na roboty jako ochotnicy);
5) zmarli wskutek otrzymanych ran zarówno podczas działań wojennych, jak i innych działań niemieckich (np. przechodzenie przez granicę, obławy itd.), a także chorób nabytych podczas działań wojennych, w więzieniach, obozach, wskutek pracy przymusowej, wycieńczenia (niedożywiania) i wreszcie wskutek ukrywania się.

Grupa II. Osoby wymienione we wstępie do grupy I, które wskutek działań wojennych, względnie wskutek zarządzeń władz niemieckich lub aktów gwałtu funkcjonariuszy i żołnierzy niemieckich oraz innych podległych dowództwu niemieckiemu, następnie aktów gwałtu obywateli niemieckich oraz przynależnych do narodu niemieckiego i wszelkich innych osób, będących w służbie niemieckiej, poniosły szkody na zdrowiu lub ciele, następujących rodzajów:

1) trwałe kalectwo,
2) ciężkie naruszenie zdrowia (choroby, w szczególności chroniczne),
3) ciężkie uszkodzenie ciała,
4) zgwałcenie,
5) trwała choroba umysłowa,
6) ciężkie upośledzenie na umyśle (zaburzenia umysłowe i nerwowe).

Grupa III. Osoby, wymienione we wstępie do grupy I, które ze względów narodowościowych, rasowych, politycznych zostały osadzone w więzieniach, obozach koncentracyjnych, w obozach karnych lub jakichkolwiek innych obozach i miejscach odosobnienia, z wyjątkiem obozów jeńców wojennych.

Grupa IV. Osoby, wymienione na wstępie do grupy I, które wywiezione zostały na roboty przymusowe do Niemiec, na teren innych państw okupowanych przez Niemcy, na polskie ziemie, przyłączone podczas okupacji do Niemiec, a także na teren t. zw. Generalnego Gubernatorstwa (rejestracji nie podlegają osoby, które wyjechały ochotniczo na roboty).

Grupa V. Osoby, wymienione na wstępie do grupy I, które wskutek zarządzeń władz niemieckich zostały wysiedlone ze swoich mieszkań i gospodarstw, względnie wywiezione w niewiadomym celu.

Przy rejestracji należy:

ustalić ogólną liczbę wypadków, a w sumie tej oddzielnie ująć grupę żywicieli rodzin;

wypadki zanotować na podstawie wiarogodnych danych (zawiadomienia o śmierci władz polskich względnie urzędów niemieckich, szpitali, więzień, obozów, zeznań świadków i jakichkolwiek innych dowodów i dokumentów). Zeznania można przyjmować także od członków rodziny poszkodowanego, a nawet osób obcych, znajomych, sąsiadów itp. W wypadkach lub w zeznaniach można posługiwać się wszelkimi innymi dowodami, dotyczącymi tych kategorii strat (dane z ewidencji ludności, ocalałe wykazy osób wywiezionych na roboty, wysiedlonych itp.).

W razie wątpliwości co do śmierci, należy zapisać dany wypadek do rubryki prawdopodobnych wypadków śmierci.

W żadnym wypadku przy powyższej rejestracji nie należy trzymać się zbytniej formalistyki i nie przeciągać załatwienia tej sprawy.

Rejestracji, co do wypadków śmierci, uszkodzeń zdrowia lub ciała, pozbawienia wolności należy dokonać nie tylko w stosunku do stałych mieszkańców gmin, ale również tych wszystkich, którzy zostali na teren danej gminy wysiedleni podczas wojny, a także w danym czasie przebywają faktycznie na terenie danej gminy. Rejestracji co do wypadków wysiedlenia — należy dokonać jedynie w tej gminie, z której nastąpiło wysiedlenie, a nie w gminie, w której wysiedleni obecnie się znajdują.

Zebrane dane z poszczególnych gromad zarządy gminne (zarządy miejskie) winny ująć cyfrowo dla całej gminy w kwestionariuszu C (zał. Nr 2) i przesłać *do starostwa do dnia 20. VIII. 1945 r.*

Starostwa sporządzą zestawienia powiatowe i prześlą je łącznie z kwestionariuszami gminnymi *do urzędów* wojewódzkich do dnia 25. VIII.

Urzędy Wojewódzkie cały materiał wraz z 1 egzemplarzem zestawienia wojewódzkiego prześlą *do Biura Odszkodowań Wojennych,* drugi egzemplarz zestawienia wojewódzkiego (bez kwestionariuszy) do Ministerstwa Administracji Publicznej w terminie do 31. VIII. 1945 r.

Zakreślone terminy winny być ściśle dotrzymane.

Dyrektor Departamentu
(—) Mgr Z. Sznek,

Gmina ....
Powiat ....
Województwo ....

Załącznik Nr 2 do pisma Min. adm. publ. z dnia 9 czerwca 1945 r. L. dz. I. Og. 7894/45

KWESTIONARIUSZ C.

I. Utrata życia	1 Bezpośrednie działania wojenne	2 Zamordowanie	3 Śmierć wskutek pobytu w więzieniach (obozach)	4 Śmierć wskutek pracy przymusowej	5 Śmierć wskutek ran, chorób, wycieńczenia, ukrywania się	6 Łączna suma wypadków (zsumować rubryki 1—5)	7 Prawdopodobne wypadki śmierci	–

Ogólna ilość wypadków ....
w tym ilość wypadków dotyczących żywicieli rodzin ....

II. Uszkodzenie zdrowia lub ciała	1 Trwałe kalectwo	2 Ciężkie naruszenie zdrowia chroniczna choroba	3 Ciężkie uszkodzenie ciała	4 Zgwałcenie	5 Trwała choroba umysłowa	6 Ciężkie upośledzenie na umyśle	7 Łączna suma wypadków (zsumować rubryki 1—6)	

Ogólna ilość wypadków ....
w tym ilość wypadków dotyczących żywicieli rodzin ....

III. Pozbawienie wolności (pobyt w więzieniach, obozach konc., obozach karnych)	IV. Wywiezienie na roboty przymusowe	V. Wysiedlenie i wywiezienie w niewiadomym celu

Ogólna ilość wypadków ....
w tym ilość wypadków dotyczących żywicieli rodzin ....

243

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Sm. II-11/30 Katowice, 28 czerwca 1945 r.

OKÓLNIK Nr 113/45

w sprawie nazw ustawowych organów ustrojowych związków samorządowych.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

W związku z zastosowaniem na obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego przepisów ustawy z dnia 23. marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) organa ustrojowe związków samorządowych powinny używać jedynie nazw, ustalonych tą ustawą z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74).

W napisach powinna być wymieniona nazwa ustawowa danego organu ustrojowego oraz przez podanie nazwy miejscowości, będącej siedzibą tego organu, nazwa danego związku samorządowego.

Nazwa miejscowości powinna być wymieniona w 7-ym przypadku, jeżeli napis odnosi się do zarządu gminnego, gminnej rady narodowej, zarządu miejskiego, miejskiej rady narodowej, wydziału powiatowego lub powiatowej rady narodowej oraz przewodniczącego wydziału powiatowego.

Jeżeli organ ustrojowy związku samorządowego ma siedzibę w miejscowości, od której nie pochodzi nazwa związku, wtenczas po nazwie miejscowości w 7-ym przypadku, która w tych wypadkach oznacza tylko siedzibę organu, powinna być umieszczona nazwa związku samorządowego w 1-ym przypadku.

Ze względu na to, że nazwy gmin wiejskich niejednokrotnie w różnych powiatach się powtarzają, należy w napisach obejmujących organa ustrojowe gmin wiejskich, podawać także nazwę powiatu w 1-ym przypadku.

W myśl powyższego brzmienie napisów organów ustrojowych związków samorządowych powinno się przedstawiać przykładowo w następujący sposób:

a) „Zarząd Gminny w Kalinowicach, powiat strzelecki",
b) „Gminna Rada Narodowa w Michałkowicach, powiat katowicki",
c) „Zarząd Gminny w Sączowie, gmina Ożarowice, powiat będziński",
d) „Zarząd Miejski w Bytomiu",
e) „Miejska Rada Narodowa w Katowicach",
f) „Wydział Powiatowy w Pszczynie",
g) „Przewodniczący Wydziału Powiatowego w Pszczynie",
h) „Powiatowa Rada Narodowa w Pszczynie".

W razie konieczności skrócenia napisu ze względów technicznych, skrót napisu może polegać na skróceniu lub opuszczeniu poszczególnych wyrazów o mniej istotnym znaczeniu. Nigdy nie może być w napisach opuszczona lub skrócona nazwa miejscowości z wyjątkiem nazw złożonych z dwu lub więcej wyrazów, gdy skrócenie jednego z tych wyrazów jest zwyczajowo przyjęte.

W napisach umieszczanych na oznakach, pieczęciach, pismach oraz dokumentach urzędowych należy używać zawsze jedynie zasadniczej nazwy ustawowej organu zarządzającego, zachowując wyżej ustalone jej brzmienie, a więc: „Zarząd Gminny w . . . . ", „Zarząd Miejski w . . . . ", Wydział Powiatowy w . . . . . . ", bez względu na to, czy dana sprawa jest z zakresu administracji rządowej i czy załatwiana jest kolegialnie czy też jednoosobowo.

Nie należy używać ani w napisach akt i korespondencji urzędowej, ani w pieczęciach urzędowych nazwy przełożonego gminy (wójta, burmistrza, prezydenta miasta), nazwy zaś: „przewodniczący wydziału powiatowego" można używać jedynie w napisach korespondencji urzędowej, natomiast nie można jej używać w napisie pieczęci urzędowej.

Z powyższego wynika, że pieczęcie urzędowe związków samorządowych muszą nosić ustawową nazwę normalnego organu zarządzającego w pełnym brzmieniu („Zarząd Gminny w . . . . powiat . . . . ", „Zarząd Miejski w . . . . ", „Wydział Powiatowy w . . . . ") bądź w odpowiednim skrócie.

Jeżeli napisy na używanych dotychczas pieczęciach urzędowych (a dotyczy to, zwłaszcza gmin wiejskich) nie odpowiadają powyższym wymogom, to zarówno ze względu na bliską reformę gminną jak i ze względów oszczędnościowych nie należy dokonywać zamówień nowych pieczęci, lecz używać pieczęci o dotychczasowym brzmieniu.

W napisach nagłówkowych akt i korespondencji urzędowej gmin wiejskich i miast należy używać ustawowej nazwy normalnego organu zarządzającego, stosując skróty w odniesieniu tylko do gminy wiejskiej dla wyrazu „gminy" („gm."), gdy nazwa jej musi być przytoczona, dla wyrazu „powiat" („pow.").

Ponadto może być wskazane wyszczególnienie w napisach nagłówkowych pism urzędowych pod zasadniczą nazwą organu zarządzającego nazwy odnośnej komórki organizacyjnej zarządu, t. j. wydziału, oddziału, sekcji, urzędu, albo nazwy zakładu, przedsiębiorstwa łącznie z nazwą ich komórek organizacyjnych itp., co może mieć praktyczne znaczenie w dużych miastach i powiatowych związkach samorządowych, może bowiem ułatwiać stronom interesowanym komunikowanie się z właściwymi komórkami organizacyjnymi administracji samorządowej. Natomiast niedopuszczalne jest umieszczanie w napisach nagłówkowych wyłącznie tylko nazwy komórki organizacyjnej biura zarządu albo nazwy zakładu lub przedsiębiorstwa, z pominięciem nazwy organu zarządzającego danego związku samorządowego.

Podpis na pismach i dokumentach urzędowych powinien się składać z nazwy urzędowej przełożonego związku samorządowego jak: „Wójt", „Burmistrz", „Prezydent Miasta", „Przewodniczący Wydziału Powiatowego" oraz umieszczonego pod tą nazwą własnoręcznego podpisu (nazwisko i imię, bądź samo tylko nazwisko), przyczym pod własnoręcznym podpisem musi być umieszczone ręcznie lub mechanicznie pełne i wyraźne brzmienie podpisu.

Wszystkie pisma urzędowe i dokumenty, których nie podpisuje przełożony gminy (przewodniczący wydziału powiatowego) osobiście, podpisywane są z oznaczeniem „za Wójta" (Burmistrza, Prezydenta Miasta, Przewodniczącego Wydziału Powiatowego). Jedynie orzeczenia i elaboraty fachowo-lekarskie, lekarsko-weterynaryjne, jako też fachowo-techniczne są podpisywane przez odnośnego funkcjonariusza fachowego bez dodatku „za Burmistrza, Prezydenta Miasta" itp.; jednak i w takich przypadkach pisma, do których powyższe orzeczenia, świadectwa i elaboraty są załącznikami, podpisywane być winny w zwykłym trybie.

Zastępca przełożonego gminy podpisuje pisma i dokumenty urzędowe w czasie, gdy przełożony gminy czasowo nie pełni swych obowiązków służbowych, z oznaczeniem: „Wójt (Burmistrz, Prezydent Miasta) w z." (w zastępstwie). Osoba, która pełni funkcje przełożonego gminy wskutek czasowego nieobsadzenia tego stanowiska podpisuje z oznaczeniem „Wójt (Burmistrz, Prezydent Miasta) p. o.".

Wyjaśnienia powyższe stosują się analogicznie przy podpisywaniu pism i dokumentów powiatowych związków samorządowych.

Przy podpisywaniu pism i dokumentów urzędowych z oznaczeniem: „za", „w z." i „p. o." powinno być wymienione także stanowisko (tytuł urzędowy) podpisującego. Pod wymienionym stanowiskiem (tytułem urzędowym) podpisującego następuje własnoręczny podpis, a pod własnoręcznym podpisem powinno być zamieszczone ręcznie bądź mechanicznie pełne i wyraźne brzmienie podpisu.

Obyw. Starostowie powiadomią o powyższym gminy wiejskie i miejskie (niewydzielone) w skład powiatu wchodzące.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski:
(—) w/z. *Ziętek*, ppłk., Wicewojewoda

244

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Sm. II. 11/26 Katowice, 28 czerwca 1945

OKÓLNIK Nr 123/45
w sprawie oznak władz i urzędów.

Do Obyw. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego

W załączeniu przesyłam odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 18 czerwca 1945 r. L. dz. I. 6549/45 w sprawie oznak władz i urzędów do wiadomości i stosowania.

Przy tej sposobności zaznaczam, że gromady, nie będąc związkami samorządowymi w znaczeniu ustawowym, nie mają też prawa do oznak, przewidzianych w art. 4 ust. (1) i (2) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 13 grudnia 1927 r.

Tabliczki zaś, przewidziane w § 15 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 sierpnia 1934 (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 688), mające służyć jedynie dla celów orientacyjnych, nie mają charakteru wyżej wspomnianych oznak. Dlatego też na tabliczkach tych nie może być zamieszczany herb państwowy, ani herb województwa.

Tabliczki ze względów oszczędnościowych mogą być drewniane. Powinny one mieć kształt prostokąta poziomego. Wymiar ich powinien odpowiadać ich celom orientacyjnym, a więc wynosić mniej więcej 35 cm. na 25 cm. Tabliczki powinny być koloru białego z wąskim obramowaniem barwy czerwonej i napisem koloru czarnego.

Napis „SOŁTYS" złożony z wielkich liter powinien być zdaleka widoczny, przynajmniej od przeciwległego krańca drogi, pod tym zaś napisem wskazane jest oznaczenie mniejszymi literami odnośnej gromady przy użyciu pierwszego przypadku np. „Gromada Dziergowice".

Tabliczki już sporządzone w poszczególnych gromadach, nie odpowiadające powyższym wskazaniom, ale odpowiadające ogólnym względom orientacyjnym i estetycznym, mogą być utrzymane aż do normalnego ich zniszczenia przez zużycie.

W o j e w o d a:
w/z (—) *ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBL.
Departament Organizacyjny
L. dz. I-6549/45 Warszawa, dn. 18. 6. 1945 r.
oznaki władz i urzędów

PISMO OKÓLNE.

Do Urzędów Wojewódzkich, Zarządu Miejskiego m. Warszawy, Zarządu Miejskiego m. Łodzi.

Stwierdzono, iż wiele władz i urzędów państwowych i samorządu terytorialnego zaopatruje się w oznaki o dowolnym kształcie i wymiarach tablic z herbem państwowym względnie herbem województwa i tablic z napisem oraz dowolnych barwach, nie stosując się do obowiązujących w tej dziedzinie przepisów.

Z uwagi na to Ministerstwo Administracji Publicznej przypomina, iż sprawę oznak regulują art. art. 3 i 4 Rozp. Prez. R. P. z dnia 13. 12. 1927 r. o godłach, barwach państwowych oraz o oznakach i pieczęciach (Dz. U. R. P. z roku 1939 Nr 2, poz. 8) i rozp. Prez. R. P. z dnia 29. 3. 1930 r., w sprawie oznak, władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 24) z tą zmianą, iż herbem państwowym winien być wizerunek Orła Piastowskiego.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo prosi o ścisłe stosowanie się do cytowanych przepisów i o wydanie odpowiednich poleceń podległym urzędom, oraz o zwrócenie uwagi na wymienione przepisy przy okazji odbywających się konferencji periodycznych — przedstawicielom władz niezespolonych.

O ile na terenie województwa nie ma zakładów, które by wykonywały odpowiadające przepisom oznaki lub istnieją inne trudności ,to można zgłaszać zamówienia do firmy: „Odlewnia metali i Pracownia wyrobów metalowych, spadbobiercy E. Witkowskiego, s-ka z o. o. Warszawa, ul. Inżynierska 5. Firma ta liczy za oznakę owalną 75 zł za dcm², za prostokątną z napisem 48 zł za dcm² — loco skład firmy

Dyrektor Departamentu:
w/z (—) płk. Wodnicki,

245

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Sm. I. 17/1. Katowice, dnia 4 lipca 1945

OKÓLNIK Nr 124/45
w sprawie zaopatrzenia emerytalnego pracowników samorządowych i pozostałych po nich wdów i sierót.

Obyw. Starostowie jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych i Prezydenci miast.

Związki samorządu terytorialnego przedkładają Urzędowi Wojewódzkiemu do rozstrzygnięcia pojedyńczo sprawy, dotyczące zaopatrzenia emerytalnego byłych pracowników samorządowych i pozostałych po nich wdów i sierót. Ażeby ułatwić związkom samorządowym załatwienie tych spraw we własnym zakresie, wydaję następujące wytyczne:

Roszczenia emerytalne pracowników samorządu terytorialnego należy oceniać na podstawie przepisów, jakie obowiązywały w dniu 1. 9. 1939 r. Będą to przeważnie statuty miejscowe, zatwierdzone przez właściwą władzę nadzorczą. Przepisy te obowiązują tak długo, dopóki nie zostaną zmienione lub zniesione innymi przepisami prawnymi.

O ile więc pracownik samorządowy uzyskał na podstawie tych przepisów w dniu 1. 9. 1939 r. prawo do emerytury, to pozostałej po nim wdowie służy również prawo do pensji wdowiej i sierocej. Okresów służby po 1. 9. 1939 r. nie bierze się w rachubę ze względów na brak ogólnych przepisów ustawowych w tym przedmiocie.

Prawo do pensji wdowiej i sierocej powstaje z dniem 1 następnego miesiąca po wniesieniu podania o pensję wdowią. Obliczenie wysokości emerytury następuje na podstawie przepisów, jakie obowiązywały w dniu 1. 9. 1939 r. przy doliczeniu dodatku wojennego, którego wysokość została podana do wiadomości związkom samorządu terytorialnego pismem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 26. 3. 1945 r. Nr Sm. I. 1/2-15 dot. uposażeń pracowników samorządowych.

Przed przyznaniem emerytury wzgl. pensji wdowiej należy zbadać, jak dana osoba zachowała się podczas okupacji niemieckiej.

Powyższe wytyczne są tymczasowe, dlatego też zarządy związków komunalnych powinny przy wszelkich decyzjach, przyznających prawo do emerytury wzgl. pensji wdowiej, zastrzec sobie ich zmianę wzgl. cofnięcie na wypadek, gdy w tej materji wydane zostaną nowe przepisy ogólnie obowiązujące.

Przy tej sposobności wyjaśniam, na skutek zapytań ze strony związków komunalnych, postępowanie w przypadkach, gdy pracownicy samorządowi nie powrócili dotąd do swego miejsca pracy, a zostali w roku 1939 zaciągnięci do Wojska Polskiego albo też ewakuowani przez władze polskie lub wreszcie przymusowo wywiezieni przez okupanta. We wszystkich tych wypadkach należy się wstrzymać z przyznaniem pozostałym żonom zaliczek na uposażenie męża wzgl. zapomóg z tytułu stosunku służbowego aż do czasu uregulowania tej kwestji dla wszystkich pracowników w służbie publicznej. Pozostałych członków rodziny należy w braku środków do życia kierować do opieki społecznej.

W o j e w o d a
w/z (—) *Ppłk. Zietek,* Wicewojewoda.

246

URZĄD WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Pomiarów
Nr Pom. O.-b-4/45 Katowice, dnia 7 lipca 1945

OKÓLNIK Nr 130/45
w sprawie szkicu podkładowego Ziem Rzeczypospolitej Polskiej.

Ob. Starostowie powiatowi i grodzcy oraz Ob. Kierownicy Zarządów miast wydzielonych (nie będących starostwami grodzkimi) na terenie Wojew. Śląsko-Dąbr.

Biuro Kartograficzne Głównego Urzędu Pomiarów Kraju opracowało szkic podkładowy ziem Rzeczypospolitej Polskiej w skali 1/1,500.000 z podziałem administracyjnym według ostatnich danych Ministerstwa Administracji Publicznej.

Cena 1 egzemplarza mapy wynosi 25 złotych. Nabywać można w Archiwum Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, ul. Nowy Świat 2 oraz oraz ul. Wileńska 2/4, pokój 414.

O powyższym należy zawiadomić wszystkie Zarządy miast niewydzielonych na terenie powiatu, przy czym zaleca się nabycie takiego szkicu dla tamtejszego Urzędu we własnym zakresie.

Należytość za ewentualnie zamówiony szkic dla tamtejszego Urzędu, Urząd Wojewódzki honorować nie będzie.

Z-ca Naczelnika Wydziału:
(—) inż. Grzyb Stanisław

247

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr P. O.-Inwal. 151/7 Katowice, 25 czerwca 1945

PISMO OKÓLNE

w sprawie pożyczek dla inwalidów wojennych — wyjaśnienie.

Stworzony w 1935 r. inwalidzki kredytowy fundusz gospodarczy, administrowany przez Państwowy Bank Rolny, na pożyczki zwrotne dla inwalidów wojennych i wojskowych na założenie lub rozbudowę warsztatów pracy w rzemiośle, przemyśle i handlu wzgl. na prowadzenie własnego gospodarstwa rolnego, podlegał zwrotowi Skarbowi Państwa najdalej w 1939 r. To też obecnie inwalidzi woj. i wojsk., pragnący uzyskać kredyty na uruchomienie warsztatów pracy, nie mogą korzystać z tego źródła.

Istnieje atoli możliwość uzyskania pożyczek z instytucyj kredytowych K. K. O. na warunkach ogólnie przyjętych, t. j. za stosownym zabezpieczeniem hipotecznym, towarowym lub wekslowym. Odchylenia od tych warunków nie są możliwe, ponieważ instytucje kredytowe są ściśle związane szczegółowymi instrukcjami Banku Narodowego.

W sprawach związanych z uruchomieniem przedsiębiorstw i warsztatów pracy, a zwłaszcza przy uzyskiwaniu kredytów na te cele proszę inwalidom wojennym udzielić najdalej idącej pomocy.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
w/z ppłk. Ziętek, I. Wicewojewoda.

248

MINISTERSTWO KOMUNIKACJI
Departament Lotnictwa Cywilnego

KOMUNIKAT

w sprawie wykonywania lotów przez cywilne statki powietrzne.

Departament Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, że z chwilą zakończenia wojny obowiązują nadal wszystkie wydane do dnia 1. 9. 1939 r. przepisy, dotyczące lotnictwa cywilnego, a w szczególności: Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 69 z roku 1935 poz. 437) „o prawie lotniczym", Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 kwietnia 1932 r. „o rejestrze państwowym statków powietrznych" (Dz. U. R. P. Nr 69 z 1932 r. poz. 635; Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1928 r. „o składzie załogi statku powietrznego" (Dz. U. R. P. Nr 1 z 1929 r. poz. 6); Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 lutego 1929 r. „o sposobie badania i wymaganych warunkach zdrowia kandydatów na członków załogi" (Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 323); w myśl których wykonywanie lotów nad obszarem powietrznym Rzeczypospolitej jest dozwolone polskim cywilnym statkom powietrznym i cywilnym załogom tylko wówczas, gdy statki są wpisane do polskiego rejestru państwowego, posiadają odpowiednie dokumenty i znaki i o ile załoga tych statków wpisana jest do rejestru pilotów polskich statków powietrznych oraz posiada ważne świadectwa uzdolnienia i upoważnienia (licencje) do wykonywania czynności członków załogi.

Stosownie do przytoczonych przepisów należy przed przystąpieniem do wykonywania lotów:

1) poddać statek powietrzny oględzinom technicznym i uzyskać dla niego za pośrednictwem Departamentu Lotnictwa Cywilnego orzeczenie o zdolności statku do lotu, oraz:
   a) świadectwo sprawności technicznej statku,
   b) przydział znaków rejestracyjnych,
   c) księgi pokładowe statku powietrznego,
2) uzyskać w Departamencie Lotnictwa Cywilnego dla wszystkich członków załogi statku świadectwa uzdolnienia (to jest dokumenty stwierdzające kwalifikacje na członka załogi i stan zdrowia) jak też upoważnienia (licencje) do wykonywania czynności na statku powietrznym.

Departament Lotnictwa Cywilnego podaje do wiadomości, że wydawać będzie nowe świadectwa uzdolnienia względnie odnawiać stare cywilnym członkom załogi, względnie kandydatom na członków załogi dopiero po przejściu przez nich kursu, który będzie w najbliższym czasie zorganizowany przez Ministerstwo Komunikacji.

Zaznacza się, że również prawo szkolenia na szybowcach będą mieli tylko ci instruktorzy, którzy ukończą Centralny Kurs Przeszkolenia Instruktorów, który organizuje się w Bydgoszczy i uzyskają w Departamencie Lotnictwa Cywilnego M. K. nowe licencje instruktorskie.

Szkolenie szybowcowe można prowadzić tylko na szybowiskach zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji.

Zwraca się uwagę, że niestosowanie się do obowiązujących przepisów pociągnie za sobą kary, przewidziane w prawie lotniczym i rozporządzeniach wykonawczych do niego.

Dyrektor Departamentu:
(—) płk. inż. M. Pietraszek.

249

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski
Wydział Komunikacyjno-Budowlany
Nr KB/d/7/1/1

KOMUNIKAT

w sprawie zamknięcia dla ruchu kołowego odcinka drogi wojew. Rybnik — Wodzisław.

W związku z przystąpieniem do przebudowy przez Oddział Drogowy P. K. P. w Rybniku prowizorycznego wiaduktu drogowego w Niedobczycach, Urząd Wojewódzki komunikuje, że z dniem 25. 7. 45 zamknięty zostaje odcinek drogi wojewódzkiej Rybnik-Wodzisław od km 3,1 do 7,3.

Trasa objazdu dla ruchu kołowego dalekobieżnego i ciężkich pojazdów mechanicznych biegnie od przysiółka Niedobczyce (km 3,1) przez miejscowości: Niedobczyce, Biertułtowy, kopalnię Emma i Obszary. — Długość objazdu wynosi 6,0 km.

Dla ruchu kołowego lokalnego, do miejscowości Chałupki, Popielowa i Radziejowa, położonych w obrębie zamkniętego odcinka drogi, trasa objazdu biegnie (od strony Rybnika) od km 3,1 do miejscowości Niedobczyce, następnie drogą kopalni Rymer do włączenia się z drogą wojewódzką Rybnik—Wodzisław w km 4,7, między wsią Popielowem, a stacją kol. Niedobczyce.

Okres zamknięcia przewiduje się od 25 lipca do 15 sierpnia br.

Za Wojewodę:
(Dr Inż. *Kaufman)*
Naczelnik Wydz. Kom.-Bud.

250

OGŁOSZENIE

w sprawie organizacji ubezpieczeń społecznych na Śląsku Opolskim.

Na mocy zarządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 czerwca 1945 r. nr 84/Un/45 oraz z dnia 27 czerwca 1945 r. nr 113/Un/45 w sprawie organizacji ubezpieczeń społecznych na Śląsku Opolskim, zostają utworzone narazie:

1. w Gliwicach — Oddział Ubezpieczelni Społecznej w Katowicach, obejmujący swą działalnością miasto Gliwice wraz z powiatem,
2. w Zabrzu — Oddział Ubezpieczalni Społecznej w Katowicach, obejmujący swą działalnością miasto Zabrze z okolicą,

3. w Bytomiu — Oddział Ubezpieczalni Społecznej w Tarnowskich Górach, obejmujący swą działalnością miasto Bytom wraz z powiatem.

Jako termin powstania obowiązku ubezpieczenia i opłacania składek ustala się:

a) w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa przyjmuje się dzień 1 lipca 1945 r.,
b) w zakresie ubezpieczenia emerytalnego oraz ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych przyjmuje się dzień rozpoczęcia zatrudnienia uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia.

Obowiązek uiszczania opłat na Fundusz Pracy rozpoczyna się z dniem 1 lipca 1945 roku.

Wszystkie b. niemieckie Kasy Chorych (miejscowe, przemysłowe, brackie itp.), ich związki i inne instytucje ubezpieczeniowe, które na powyższych terenach wykonywały którekolwiek z obowiązkowych ubezpieczeń, wymienionych w art. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym (t. j. ubezpieczenie na wypadek choroby i macierzyństwa, ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych oraz ubezpieczenie od wypadków), ulegają całkowitej lub częściowej likwidacji, a majątek ich, prawa i zobowiązania przechodzą w całości lub w części na własność funduszu ubezpieczeń społecznych względnie na Oddział tej Ubezpieczalni Społecznej, w której okręgu dana instytucja ma swoją siedzibę. Przejęcie majątku i agend instytucji likwidujących się nastąpi w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. nr 103, poz. 819) i ewent. dalszych rozporządzeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Tworzące się Oddziały Ubezpieczalni Społecznych wykonują czynności w zakresie wszystkich rodzajów ubezpieczeń społecznych zgodnie z postanowieniami art. 23, 24 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. nr 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. nr 95, poz. 855) oraz późniejszymi dekretami Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i Tymczasowego Rządu R. P.

Oddziały te wymierzają i pobierają również składki na Fundusz Pracy.

W myśl powołanej wyżej ustawy o ubezpieczeniu społecznym i rozporządzeń wykonawczych wszyscy pracodawcy (zakłady pracy, instytucje, gospodarstwa domowe itd.) są obowiązani zgłaszać w terytorialnie właściwym Oddziale Ubezpieczalni Społecznej i wymeldowywać swoje zakłady pracy i wszystkich pracowników (robotników i pracowników umysłowych) na przepisanych formularzach w ciągu 7 dni od chwili przyjęcia pracowników do pracy lub ich zwolnienia z pracy. Pracodawcy winni *do dnia 10-go każdego* miesiąca przedkładać *wykazy stanu zatrudnienia i zarobków* pracowników za poprzedni miesiąc oraz *wpłacać składki ubezpieczeniowe.*

Pracodawcy, jak również kierownicy zakładów pracy, nie będący ich właścicielami, którzy w przepisanym terminie nie dopełnią obowiązku zgłoszenia do ubezpieczenia, będą odpowiedzialni karnie w myśl postanowień zawartych w cz. VIII ustawy o ubezpieczeniu społecznym, niezależnie od odpowiedzialności materialnej za szkody powstałe dla pracowników z powodu niezgłoszenia ich do ubezpieczenia.

W związku z powyższym wzywam wszystkich pracodawców z terenu działalności wspomnianych Oddziałów Ubezpieczalni Społecznych, aby:

1) *Pierwsze zgłoszenia do ubezpieczenia zakładów pracy* oraz *zatrudnionych w nich pracowników dokonali na przepisanych formularzach w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 lipca 1945 roku.*
2) Wymagane przepisami dla obliczania składek *wykazy stanu zatrudnienia i zarobków* pracowników wraz z deklaracją składek za poszczególne miesiące złożyli w Oddziałach Ubezpieczalni Społecznych w terminie *do dnia 10 sierpnia 1945.*
3) W terminie *do 10-go sierpnia 1945* wpłacili składki z tytułu ubezpieczenia emerytalnego robotników i pracowników umysłowych za cały okres począwszy od chwili rozpoczęcia zatrudnienia pracowników do miesiąca lipca r. b. włącznie oraz składki za miesiąc lipiec z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa i opłat na Fundusz Pracy.

Zgłoszenia winny być dokonane bezpośrednio do właściwego Oddziału Ubezpieczalni, t. j. w Bytomiu, ul. Żeromskiego nr 23/25, w Zabrzu, ul. 3 Maja nr 8-a i w Gliwicach, ul. Gutenberga nr 2/4.

Przepisane formularze są do nabycia w Oddziałach Ubezpieczalni lub w ich Centralach. W tych też instytucjach można nabyć pisemne pouczenie dla pracodawców o sposobie dokonywania przez pracodawców zgłoszenia do ubezpieczenia oraz obliczania i uiszczania składek ubezpieczeniowych wraz z egzemplarzami (w ostatnim brzmieniu) ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Katowice, dnia 6 lipca 1945.

Komisarz Organizacyjny Ubezpieczalń Społecznych
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego
Dr *Michał Zając*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

W związku z zapytaniami w sprawie prenumeraty względnie nabywania pojedynczych egzemplarzy Dziennika Ustaw R. P. — Urząd Wojewódzki komunikuje, że prenumeratę na wspomniane wydawnictwo przyjmuje *Administracja Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, ul. Piotrowska nr 49, albo Kasa Sądu Okręgowego w Katowicach, ul. Andrzeja.*

Zgłoszenia na prenumeratę za wyjątkiem pojedynczych egzemplarzy na powyższe wydawnictwo dla urzędów państwowych, podległych Urzędowi Wojewódzkiemu Śląsko-Dąbrowskiemu, oraz dla urzędów samorządowych przynależnych terytorialnie do województwa Śląsko-Dąbrowskiego należy kierować do *Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego, Wydział Ogólny, Oddział Wydawnictw Urzędowych.*

PRZETARG PUBLICZNY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski rozpisuje

przetarg publiczny

na wykonanie robót remontowych w 7-miu budynkach mieszkalnych Katowice-Ligota.

Bliższe szczegóły na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Wojewódzkim IV piętro. Otwarcie ofert dnia 13-go sierpnia 1945 r.

(—) Dr *Inż. Kaufman,*
Naczelnik Wydziału

OGŁOSZENIE.

Wojewódzki Urząd Ziemski w Katowicach, ul. Dąbrówki 9 odda do wykonania mierniczym przysięgłym większą ilość prac scaleniowych.

Oferty o przydział pracy należy zgłaszać do dnia 10 sierpnia 1945 r.

Prezes:
86 (—) *Jaroszewski*

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą wystawioną przez Starostwo Radomsko oraz zaświadczenie pracy Wydziału Powiatowego Katowice na nazwisko *Januszewski Władysław*, Katowice, Damrota 2. 77

Unieważnia się skradzione zaświadczenie przynależności narodowościowej Kategorii III na nazwisko *Kubanek Klara*, Katowice, Francuska 39. 80

Redakcja i Administracja: Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w Drukarni Państwowej (dawn. Druk. Urz. Woj. Śl.-Dąbr.), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
Nr 932/VII/45 (3000) R 362/2985